

ת"פ 29742/12/18 - מדינת ישראל נגד עדנאן טאה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 29742-12-18 מדינת ישראל נ' טאה
ת"פ 57741-01-19 מדינת ישראל נ' טאה

בפני כבוד הנשיא אביטל חן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עדנאן טאה (עציר)

הנאשם

גזר דין

כנגד הנאשם הוגשו כתבי האישום שבכותרת שעניינם שלושה אירועים מחודשים נובמבר-דצמבר 2018 בהם התפרץ לדירות מגורים תוך ביצוע עבירות נלוות. הנאשם הודה בעובדות כתבי האישום והורשע בעבירות. הנאשם עצור עד תום ההליכים מיום 7.12.18.

א. להלן פירוט התיקים:

ת"פ 29742-12-18 שתי עבירות התפרצות למגורים בכוונה לבצע גניבה, שתי עבירות גניבה וכניסה לישראל שלא כדין

על פי **עובדות אישום מס' 1**, ביום 13.11.2018 בין השעות 8:30-11:00 התפרץ הנאשם לדירה בשכונת עין כרם בירושלים, שבבעלות הגב' שושנה בן משה (להלן - "**המתלוננת**"). הפריצה בוצעה באמצעות עקירת חלקו התחתון של סורג חלון פינת האוכל, הרמת התריס, קריעת רשת החלון, פתיחתו וכניסה דרכו לדירה. במקביל נעל הנאשם את דלת הכניסה האחורית לדירה מבפנים, באמצעות מפתח אשר היה במקום. כאשר שבה המתלוננת לדירתה ולא הצליחה לפתוח את דלת הכניסה האחורית, היא פנתה לדלת היציאה מהגינה ושם הבחינה בסורג העקור והבינה כי פרצו לדירתה. המתלוננת חייגה למשטרה כאשר במקביל נמלט הנאשם מהמקום בריצה כשבידיו 2,000 ₪ במזומן, אותם גנב מן הדירה. שוטרים שהגיעו למקום אשר הבחינו בנאשם בעת מנוסתו, הורו לו לעצור אך הוא לא שעה לקריאתם, והצליח לחמוק מהם. באותן נסיבות שהה הנאשם בישראל שלא כחוק.

במעשים אלו ביצע הנאשם עבירות שעניינן **התפרצות למגורים בכוונה לבצע גניבה**, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין (להלן - "**החוק**"), **גניבה** לפי סעיף 384 לחוק **וכניסה לישראל שלא כחוק** לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

על פי **עובדות אישום מס' 2**, בתאריך 27.11.2018, במהלך שעות הצהריים, התפרץ הנאשם לדירה בירושלים, שבבעלות מר חיים פרבר (להלן- "**המתלונן**"). הנאשם התפרץ למקום באמצעות פתיחת סורג דלתות המרפסת תוך שימוש בכוח ובחפץ חד. הנאשם חבש כפפות על ידיו, שתי זוגות על כל יד ונטל מהדירה: מחשב משטרת, שני מחשבים ניידים, שני טלפונים סלולריים, מצלמה מקצועית "קנון" ותכשיטי זהב.

במעשים אלו ביצע הנאשם עבירת **התפרצות למגורים בכוונה לבצע גניבה** לפי סעיף 406 (ב) לחוק **וגניבה** לפי סעיף 384 לחוק.

ת"פ 57741-01-19 - הסגת גבול פלילית וביצוע גניבה

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 01.12.2018 בין השעות 12:00-15:00 נכנס הנאשם בדרך שאינה ידועה למאשימה, לדירתם של משפחת ישראלי (להלן- "**המתלוננים**") בקרית יערים.

הנאשם זרע בדירה אי סדר רב עת חיטט במגירות, בארונות ובחפצים אישיים של בני הבית וגנב מן הדירה כספים במזומן בשווי אלפי שקלים, שני טלפונים ניידים חכמים וקופסת תכשיטים שהכילה: שעון מסוג "רולקס", 3 שעונים נוספים, תכשיטים ושמונה זוגות חפתים בשווי אלפי שקלים.

הנאשם ביצע עבירות שעניינן **הסגת גבול פלילית** לפי סעיף 447 לחוק **וגניבה** לפי סעיף 384 לחוק.

ג. טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני התביעה

בטיעוניה לעונש התייחסה התביעה לנסיבות ביצוע העבירות השונות ולחומרה הגלומה בהם. משמדובר בשלושה אירועים שבוצעו במועדים שונים ובכתובות שונות טוענת התביעה כי יש מקום לקבוע מתחם לכל אירוע.

בת"פ 29742-12-18 טענה התביעה כי מתחם הענישה לאישום מס' 1 נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר נוכח העובדה שהנאשם ביצע את העבירות בהיותו שוהה בלתי חוקי באור יום, ובשל הגעת המתלוננת לדירתה במהלך האירוע. ביחס לאישום מס' 2 טענה התביעה למתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשים.

ביחס **לת"פ 57741-01-19** טענה התביעה כי המתחם נע בין 8 ל-15 חודשי מאסר.

בשקלול עברו הפלילי של הנאשם (הכולל חמש הרשעות בעבירות שהייה בלתי חוקית, איומים, הפרעה לשוטר ועבירות ביטחוניות, בגינן נדון למאסר בפועל) עם הודאתו בביצוע העבירות שלפניי, סבורה התביעה כי יש למקם את הנאשם במרכז מתחמי הענישה, ולהשית עליו את העונשים הבאים:

בת"פ 29742-12-18 - 20 חודשי מאסר בגין האישום הראשון ו- 16 חודשי מאסר בגין האישום השני בת"פ 57741-01-19 - 10 חודשי מאסר.

סך הכול עתרה התביעה להשתת 46 חודשי מאסר, בצירוף מאסר מותנה, קנס גבוה ומרתיע ופיצוי למתלוננים.

טיעוני ההגנה

בפתח טיעוניו לעונש ציין הנאשם את הודאתו של הנאשם בעבירות תוך חיסכון בזמן שיפוטי יקר וויתור על טענות הגנה הנוגעות לפעולות החקירה שבוצעו בתיקים שבכותרת, בכך הביע את רצונו האמיתי בנטילת אחריות למעשיו.

עוד התייחס הסנגור לגילו המתקדם של הנאשם (56 שנה) שלמעט העבירה הביטחונית בגינה הורשע, בעברו הרשעות בעבירות קלות. ביחס לשהייתו הבלתי חוקית, טען הנאשם לנסיבות מקלות, שכן הנאשם נשוי לאישה ישראלית, ילדיו ישראלים והוא מתגורר בשועפאט, אך אינו זכאי לאישור שהייה בישראל, בשל עברו הפלילי.

בהפנותו לפסיקה רלבנטית ובהתייחסו לנסיבות ביצוע העבירה, בהן: ביצוע המעשים שלא בתחום וללא שימוש בכלים מיוחדים, ביצוע העבירות ביחיד והימלטותו של הנאשם מהדירה על מנת להימנע מעימות עם בעלת הדירה שהגיעה לדירתה במהלך האירוע (אישום 1 בת"פ 29742-12-18) טוען הסנגור כי מתחם הענישה הראוי בת"פ 29742-12-18 צריך לנוע בין 6 חודשים, שאפשר שירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר. בת"פ 57741-01-19 טען הסנגור למתחם הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

בסיום טיעוניו ביקש הנאשם לצטט מדברי קצינת המבחן בתסקיר מעצר מיום 6/2/2019 לפיו הנאשם נראה במצב רגשי מורכב, ותחת משבר נפשי, מרבה לבכות וחווה את המעצר והפרידה ממשפחתו כבלתי נסבלים (התסקיר בהיותו תסקיר מעצר לא הוגש ואינו סרוק בתיקיו של הנאשם - א"ח).

הסנגור מבקש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, תוך התחשבות בתקופת מעצרו הארוכה בגין התיקים שלפניו, החל מיום 7/12/2018.

במסגרת דבריו האחרונים לבית המשפט העיד הנאשם כי הוא חולה ונוטל תרופות מידי יום. הנאשם הוסיף כי הכלא "לא בשבילו", הביע חרטה וביקש רחמים מבית המשפט ומאלוקים. עוד הוסיף כי חודש הרמדאן בפתח וכי יש לו ילדים קטנים בבית.

מתחמי הענישה ההולמים

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחמי הענישה ההולמים בהתאם לעקרון ההלימה, תוך

התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

ת"פ 29742-12-18

בתיק זה נכללים שני אישומים בגין מעשים שבוצעו במועדים שונים, כלפי מתלוננים שונים. כמו כן מדובר בעבירות שונות בכל אחד מן התיקים, ולפיכך יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מן האישומים. (ראה: ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל** (05.08.2013)).

אישום מס' 1 - התפרצות למגורים בכוונה לבצע גניבה, גניבה וכניסה לישראל שלא כחוק

באישום מס' 1 הורשע הנאשם בעבירות שעניינן התפרצות למגורים, גניבה וכניסה לישראל שלא כחוק.

הערך המוגן בעבירות התפרצות למקום מגורים הוא שמירה על בטחונו, שלומו, פרטיותו וקניינו של אדם. העבירה חמורה לא רק בשל הנזק הכלכלי אלא גם בשל עוגמת הנפש, חוסר הביטחון וחוסר האונים שחש אדם בעת פריצה לביתו ובשל החשש הקיים להתלקחות עימות פיזי בין הפורץ לבין השוהים בבית בעת האירוע. בעפ"ג (ב"ש) 13824-08-17 **מדינת ישראל נ' אוהיון** (16.10.2017) נפסק: "אכן, יש לתת משקל בקביעת מתחמי הענישה והענישה בפועל גם לנזק שנגרם במהלך ההתפרצות, אולם עיקר הדגש צריך שיהיה על עצם ההתפרצות; החדירה לפרטיות של האנשים; לפוטנציאל הנזק העצום; ולפוטנציאל האלימות שיכולה הייתה להתלקח, אילו היו דיירי הדירות בבתיים באותה עת".

הערך המוגן בעבירת הגניבה הוא שמירה על קניינו של הציבור. במקרה שלפניי, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית לאחר שקלול הנזק שגרם הנאשם, לנוכחותה של בעלת הדירה בבית ולעובדה שהנאשם פעל בגפו, ומעשיו נעדרים תחכום.

באירועים דומים בהם הורשעו נאשמים בצירוף שתי עבירות אלו (התפרצות לדירה בכוונה לגנוב וביצוע גניבה) הטילו בתי המשפט מאסרים בצירוף עונשים נלווים:

ברע"פ 1600/15 **בועזי נגד מדינת ישראל** (27.04.2015), דחה בבקשת רשות ערעור שהגיש נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום לאחר ניהול הוכחות בעבירות שעניינן התפרצות לדירת מגורים בכוונה לגנוב וגניבה, בכך שנכנס לדירה דרך חלון המרפסת ממנה גנב מחשב נייד ומכשיר אייפוד. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 7329/14 **אדלר נגד מדינת ישראל** (04.11.2014), אשר דן בנאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וגניבה, בכך שנכנס לדירת המתלוננת - לאחר שצלצל באינטרקום והמתלוננת פתחה את דלת הביתה משסברה כי בנה הוא שמצלצל - נטל מסמכים ומזומן בסכום שבין 60-80 ₪ ונמלט

מן המקום. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל**, בית המשפט הביע עמדתו כי ראוי היה לקבוע שחלקו התחתון של המתחם יעמוד על 4 חודשים.

פרט לעבירות אלו, הורשע הנאשם בעבירת שב"ח שתכליתה להגן על ריבונות המדינה וזהות הבאים בשעריה. במקרים בהם אין מדובר בעבירה ראשונה, העונש הראוי הוא מאסר בפועל ואורכו צריך להיגזר מנסיבות המקרה והנאשם. בהחלטתו ישקול בית המשפט שיקולי הרתעה, ונסיבות מצוקה, ואך ברור הוא שעבירות נלוות יאריכו את תקופת המאסר, בהתאם לחומרתן (ראה: רע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל (5.5.2009)).

בהתאם לכללי הבניית ענישה אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאישום 1 בת"פ 29742-12-18 נע בין 4 לבין 24 חודשי מאסר.

אישום מס' 2- התפרצות למגורים בכוונה לבצע גניבה וגניבה

באישום מס' 2, הורשע הנאשם בעבירת התפרצות למגורים בכוונה לבצע גניבה וגניבה. הערכים המוגנים בעבירות נדון לעיל, ומידת הפגיעה בהם בינונית-גבוהה, נוכח פועלו של הנאשם בהסוואת מעשיו וגניבתם של פריטים יקרי ערך, אשר לא הושבו לבעליהם.

לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את מתחמי הענישה שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאישום 2 בת"פ 29742-12-18 נע בין 4 לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 57741-01-19

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירת הסגת גבול פלילית וביצוע גניבה.

הערכים החברתיים אשר נפגעו מעבירות גניבה והסגת גבול, הם שמירה על קניינו של אדם והגנה על שלומו ובטחונו. בשקלול הנזק שהותיר הנאשם ושווי הרכוש שגנב, אשר לא הושב לבעליו, אני סבור כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים בין מאסר מותנה לעיתים בצירוף עונשים נלווים ועד למספר חודשי מאסר.

בהתאם לכללי הבניית ענישה, אני סבור כי מתחם הענישה לכתב האישום ת"פ 57741-01-19 נע בין חודשיים לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

בעת קביעת העונש המתאים לנאשם רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, עליהן ניתן ללמוד במקרה שלפניי מטיעוני הצדדים.

הנאשם בן 56, נטל אחריות על מעשיו והודה בכתבי האישום.

הנאשם מתגורר עם אשתו וילדיו בשועפאט, אך הוא נעדר רישיון שהייה בישראל, לדברי סנגורו, בשל היותו בעל עבר פלילי.

הנאשם שוהה במעצר מחודש 12/2018 בגין ביצוע העבירות בתיקים שלפניי, והוא מגלה מצוקה נפשית וקשיים בשל מעצרו ובשל הריחוק ממשפחתו. נוסף על אלו, מתמודד הנאשם עם קשיים בריאותיים.

לחומרה, אציין כי לנאשם עבר פלילי בין היתר בעבירות שעניינן איומים, תקיפת שוטר בתפקיד, הפרעה לשוטר בתפקיד, התחזות כאדם אחר במטרה להונות ועבירות שהייה בלתי חוקית אליהן נלוו עבירות רכוש. בעברו של הנאשם מאסרים לתקופות לא מבוטלות והרשעה ישנה משנת 1991 בעבירה ביטחונית.

במצב דברים זה, אני סבור כי יש למקם את הנאשם במחצית המתחמים לאחר שהתחשבתי בכך שהנאשם נטל אחריות, הודה והביע חרטה, בגילו של הנאשם ובמצבו הבריאותי והנפשי.

אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. **30 חודשי מאסר בפועל**, אשר יחושבו מיום מעצרו, בניכוי כל ימי מעצר הנוספים בשני התיקים, אם היו כאלה.
2. **3 חודשי מאסר וזאת על תנאי** למשך תקופה בת 36 חודשים מיום שחרורו ממאסר בתיקים שלפניי, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
3. **8 חודשי מאסר וזאת על תנאי** למשך תקופה בת 36 חודשים מיום שחרורו ממאסר בתיקים שלפניי, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות נגד הרכוש מסוג פשע.
4. **4 חודשי מאסר וזאת על תנאי** למשך תקופה בת 36 חודשים מיום שחרורו ממאסר בתיקים שלפניי, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות נגד הרכוש מסוג עוון.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 19 יוני 2019, בנוכחות הצדדים.